

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **O. K.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem K.
zastoupený advokátem Mgr. Daliborem Lípou
sídlem Jugoslávská 856/2, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. MV-194788-4/SO-2021,

takto:

Žalobě se přiznává odkladný účinek.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. MV-194788-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 10. 2021, č. j. OAM-23113-22/ZM-2021, jímž byla podle ustanovení § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.
2. Žalobce učinil součástí žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. K jeho odůvodnění především uvedl, že výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než která může v důsledku přiznání odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Jinými právními následky se rozumí i právní moc rozhodnutí, ztráta možnosti výdělků, odloučení od rodiny a faktická povinnost opustit území České republiky, neboť v případě, že by žalobce (pokud nebude přiznán odkladný účinek) setrval na území České republiky déle než v rámci bezvízového styku s Ukrajinou a dobrovolně nevystoupal, dostal by se do režimu neoprávněného pobytu a následně by čelil řízení o správním vyhoštění a s ním spojenému nucenému opuštění ČR a zákazu pobytu v ČR na poměrně dlouhou dobu. Žalobce považoval přiznání odkladného účinku za výhradní prostředek, jak lze dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, ale i faktický. Žalobce k tomu citoval usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, a ze dne 6. 12. 2005,

č. j. 2 Afs 77/2005-96, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2011, č. j. 3 A 203/2011-40. Žalobce dále konkrétněji uvedl, že nabytím právní moci napadeného rozhodnutí ztratil primárně možnost obživy, neboť pobytové oprávnění žalobce – zaměstnanecká karta – je spojeno jak s pobytovým oprávněním, tak s povolením k práci. Žalobce je mladý, nemá větší úspory a finanční zázemí, možnost návratu na Ukrajinu a získání odpovídajícího, či vůbec jakéhokoliv pracovního uplatnění jsou velmi nízké. Žalobce měl velmi dobré pracovní hodnocení a zaměstnavatel je připraven žalobce nadále zaměstnávat na původní pozici. Návrat do domovské země by pro žalobce zároveň znamenal odloučení od manželky, jejíž příjem zbyl rodině jako jediný, a následování manžela do domovské země by znamenalo ztrátu zaměstnání a kompletní ztrátu příjmů rodiny. Žalobce dále uvedl, že by se rád osobně zúčastnil soudního jednání. Dále žalobce v návrhu poukázal na nepředvídatelnou geopolitickou situaci na Ukrajině a možnost vypuknutí válečného konfliktu.

3. Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhla odkladný účinek žalobě nepřiznat, neboť nejsou splněny zákonné podmínky pro jeho přiznání. Žalovaná poukázala na to, že k zamítnutí žalobcovy žádosti došlo, neboť vykonával nelegální práci. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nepředstavuje překážku případného pobytu žalobce na území na základě jiného právního titulu. Manželka žalobce pobývá na území na základě samostatného pobytového titulu. Není rovněž v zájmu České republiky, aby byl na území umožněn pobyt cizinci, který získává finanční prostředky způsobem, který shledává zákon jako nelegální, resp. aby bylo umožněno pokračování takové činnosti. Ve svém právu na soudní ochranu je žalobce řádně zastoupen advokátem a náležitá ochrana jeho práv je tedy dostatečně zajištěna. Případné právo účastnit se projednávání žaloby je možno zajistit udělením víza k pobytu do 90 dnů dle vízového kodexu. V případě, že je žalobce držitelem biometrického pasu, je oprávněn na území pobývat přechodně bez víza podle nařízení Rady (ES) č. 539/2001. Aplikace nařízení nebyla ke dni podání vyjádření situací na Ukrajině dotčena.
4. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
5. Z citovaného ustanovení zákona plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice 1) že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. dále vyplývá, že je na žalobci, aby tvrdil (tzv. břemeno tvrzení) a prokázal (tzv. důkazní břemeno) naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Je tudíž na žalobci, aby specifikoval, v čem má tato újma spočívat, a aby tyto tvrzené skutečnosti náležitě doložil. Jen tak může soud posoudit, zda neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí může nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma žalobci

vzniknout.

7. Soud vycházel z toho, že žalobcovo pobytové oprávnění na území bylo platné do doby nabytí právní moci napadeného rozhodnutí (§ 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců). Z dosavadního obsahu spisu nevyplývalo, že by žalobce disponoval jiným pobytovým oprávněním, a proto je jeho legální pobyt na území ohraničen pravomocným skončením řízení o žádosti, event. uděleným výjezdním příkazem. Žalobce by tudíž bez přiznání odkladného účinku žalobě byl povinen vycestovat z České republiky před skončením řízení o žalobě, neboť řešením není, aby na území nadále pobýval nelegálně, a vystavoval se tak riziku udělení správního vyhoštění, s nímž je vždy spojen zákaz pobytu na území po určitou dobu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100).
8. Přestože by žalobce mohl na území dále pobývat na základě bezvízového styku s Ukrajinou, je třeba poznamenat, že tato možnost je časově ohraničená (90 dnů během 180 dnů), soudu není známo, zda je žalobce držitelem biometrického pasu, a k pobytu na území bez víza musí mít cizinec zajištěny finanční prostředky, které žalobce dle svých tvrzení získává pouze prací na území České republiky.
9. Soud se proto dále zabýval důsledky nuceného vycestování, jak je žalobce uvedl v návrhu na přiznání odkladného účinku. Aniž by se soud zabýval konkrétností tvrzení stran dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života na území a jejich prokázáním ze strany žalobce, shledal, že **je důvodné žádosti žalobce vyhovět už z důvodu současné bezpečnostní situace na Ukrajině**. Ze všech dostupných sdělovacích prostředků je známo, že po podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a po vyjádření žalované k tomuto návrhu došlo ke vpádu armády Ruské federace na území Ukrajiny, dochází ke ztrátám na životech civilního obyvatelstva, enormním škodám na majetku a masivnímu odlivu civilistů do západních částí země i do zahraničí. Vývoj situace v dalších dnech a týdnech nelze předvídat. Proto je dle soudu namísto odkladný účinek žalobě přiznat a umožnit žalobci pobyt na území, a eventuálně též návrat na území po splnění branné povinnosti v domovském státě, protože zájem na ochraně zdraví a života převažuje nad zájmem na ochraně pracovního trhu před nelegálně zaměstnanými cizinci, kdy tato otázka bude teprve předmětem meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí. Přiznání odkladného účinku bude zároveň přispívat k naplnění procesních práv žalobce.
10. Protože soud shledal, že na straně žalobce existuje hrozící újma nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám pro případ přiznání odkladného účinku, zabýval se soud dále druhou podmínkou přiznání odkladného účinku. Dospěl k závěru, že i tato podmínka je splněna, neboť neexistuje převažující důležitý veřejný zájem, jenž by odůvodňoval zamítavé rozhodnutí soudu.
11. Protože byly kumulativně naplněny obě podmínky přiznání odkladného účinku, soud podle § 73 odst. 2 návrhu vyhověl a odkladný účinek přiznal.
12. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Plzeň 9. března 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.